

اجرت‌المثل بانوان در ایام زناشویی

به موجب تبصره ۶ قانون اصلاح قانون مقررات مربوط به طلاق، مصوب ۱۳۷۱/۸/۲۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام، مقرر گردید پس از طلاق در صورت درخواست زوجه مبنی بر مطالبه حق الزحمه کارهایی که شرعاً به عهده وی نبوده است، دادگاه بدو از طریق تصالح نسبت به تأمین خواسته زوجه اقدام نماید و در صورت عدم امکان تصالح، چنانچه ضمن عقد یا عقد خارج لازم دیگری در خصوص امور مالی شرطی شده باشد، طبق آن عمل شود در غیر این صورت هرگاه طلاق بنا به درخواست زوجه نباشد و شوهر بخواهد با اختیاری که از ماده ۱۱۳۳ قانون مدنی دارد تقاضای طلاق بکند و زن هم در این طلاق تخلف از وظایف همسری یا سوء اخلاق و رفتاری وی نداشته باشد، طبق بند الف عمل می‌شود.

بند الف: چنانچه زوجه کارهایی را که شرعاً به عهده وی نبوده، به دستور زوج و با عدم قصد تبرع انجام داده باشد و برای دادگاه نیز ثابت شود، دادگاه اجرت‌المثل کارهای انجام‌گرفته را محاسبه و به پرداخت آن حکم می‌نماید.

عدم قصد تبرع چیست؟ یعنی زن بخواهد مزد بگیرد و مجانی کار نکند، چه کارهایی به عهده زوجه نیست، شرعاً، کارهای خانه، کارهای بچه‌داری و اصولاً تمام کارهایی که به کدبانوگری اطلاق می‌شود در وظایف زوجه نیست، وظیفه زوجه در امر زناشویی فقط تمکین است که به ازای آن نفقه دریافت می‌کند، بنابراین پس از آبان سال ۷۱ تأسیس اجرت‌المثل بانوان وارد حقوق خانواده گردید، البته این تأسیس قبلاً در فقه موجود بوده است و در سال ۷۱ صورت قانونی و اجرایی گرفته است. حسب مقررات شرعی، زوجه مقررات شرعی، زوجه در قبال تمکین که انجام وظایف زوجیت می‌باشد، مستحق نفقه است، حال اگر زن به دستور شوهر و بدون قصد تبرع امور خانه را انجام دهد، در این صورت زوج باید به آن دستمزد پرداخت کند.

آرمان سنجش

در زمان اجرای این قانون اختلافی پیش آمد، در تفسیر مفاد تبصره مذکور در خصوص عبارت (بعد از طلاق) اختلاف حاصل شده و طبق قانون تفسیر تبصره‌های ۳ و ۶ قانون مذکور مصوب ۱۳۷۳/۶/۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام طبق ماده واحده‌ای تصویب گردید، منظور از کلمه (پس از طلاق در ابتدا تبصره ۶ قانون مربوطه)، پس از احراز عدم امکان سازش توسط دادگاه است. پس به موجب این قانون اگر شوهر در اجرای ماده ۱۱۳۳ قانون مدنی، بدون تقصیر زن قصد طلاق او را می‌نمود، لازم بوده که اجرت‌المثل ایام زندگی مشترک را بپردازد. از این تاریخ تا سال ۱۳۸۵ تعیین اجرت‌المثل زوجه منوط به تقدیم دادخواست طلاق از سوی زوج بوده است. در تاریخ ۱۳۸۵/۵/۹ مجلس شورای اسلامی یک تبصره به ماده ۳۳۶ قانون مدنی الحاق نمود و در نتیجه زوجه بدون اقدام شوهر برای طلاق نیز قادر شد که نسبت به مطالبه اجرت‌المثل ایام گذشته اقدام نماید. بدین قرار چنانچه زوجه کارهایی را که شرعاً به عهده وی نبوده و عرفاً برای آن کار اجرت‌المثل باشد و به دستور زوج و با عدم قصد تیرئه انجام داده باشد و برای دادگاه نیز ثابت شود، دادگاه اجرت‌المثل کارهای انجام‌یافته را محاسبه و به پرداخت آن حکم می‌نماید که این محاسبه توسط کارشناسان انجام می‌شود استحقاق اجرت‌المثل را دادگاه احراز می‌کند و پس از احراز این استحقاق کارشناس میزان این استحقاق را از حیث ریالی تعیین می‌کند این رویه تا تصویب قانون حمایت خانواده مصوب ۹۱/۱۲/۱ ادامه داشت و با تصویب ماده ۲۹ قانون مذکور مقرر شد دادگاه در هنگام صدور رأی در خصوص

طلاق مورد درخواست زوج علاوه بر سایر حقوق زوجه، اجرت‌المثل ایام زوجیت طرفین را مطابق تبصره ماده ۳۳۶ قانون مدنی تعیین نماید که بر همین سیاق مورد عمل دادگاه قرار می‌گیرد.

اجرت‌المثل منظور نظر قانون‌گذار، اجرت اعمالی است که زوجه در منزل شوهر از کدبانوگری، بچه‌داری، شیردهی، حفظ و حراست اموال زوج، تربیت فرزندان، خرید جاریه روزانه برای منزل، خدمات اسباب‌کشی و تعویض مسکن، مساحت مسکنی که اداره و نگهداری می‌کند، نگهداری از فرزندان زوج از ازدواج دیگر، نگهداری از پدر و مادر و خواهر و برادر زوج و اصولاً تمام اموری که زن در خانه شوهر انجام می‌دهد و در وظیفه یک کدبانو می‌باشد. هرکدام از این کارهایی که زن به‌عنوان کدبانو در خانه انجام می‌دهد هرکدام در خارج از خانه یک عنوان شغلی دارد و یک شغل مستقل محسوب می‌شود که در آن صورت آن شغل‌ها را به‌صورت تخصصی انجام خواهند داد.

همان‌طور که گفتیم تشخیص استحقاق در اخذ اجرت با دادگاه است و پس از صدور قرار تعیین میزان اجرت‌المثل، کارشناسی فقط در جهت برآورد بهای خدمات انجام‌یافته توسط زوجه اقدام می‌نماید و به امور دیگر و استحقاق وی کاری ندارد زیرا احراز استحقاق با دادگاه است.

همان‌طوری که گفته شد کاری که زوجه در منزل انجام می‌دهد از امور تخصصی نیست و هر زنی با هر تحصیلاتی می‌تواند انجام دهد و در زمره کارهایی است که به امور ساده و غیرتخصصی اطلاق می‌شود. بر همین اساس میزان اجرت در مورد افراد مختلف ولو در یک دوره زمانی مشابه متفاوت است.

پس در تعیین اجرت‌المثل، برخلاف نفقه که شأن و رتبه زن لحاظ می‌گردد، فقط کار مدنظر قرار دارد و ربطی به وضعیت تحصیلی و خانوادگی زوجه ندارد. اشتغال زوجه در خارج از منزل نیز از حقوق او در این رابطه نمی‌کاهد، زیرا او امور مربوطه را انجام می‌دهد و فقط در صورتی که از خدمات خدمتکار استفاده کند و وجه آن را زوج بپردازد اجرتی به او تعلق نمی‌گیرد، زنی که خارج از خانه کار می‌کند علاوه بر حرفه‌ای که در خارج انجام می‌دهد وقتی به خانه می‌آید یک کار مضاعفی انجام می‌دهد که خانه‌داری است پس در این صورت نمی‌توانیم بگوییم وقتی زوجه در خارج از خانه کار می‌کند کاری در خانه انجام نداده و اجرتی به او تعلق نمی‌گیرد، بنابراین ما در صورتی از اجرت‌المثل زوجه کسر می‌کنیم که زوجه خدمتکاری اجیر کرده باشد و دستمزد این خدمتکار را شوهر پرداخت کرده باشد.

برای محاسبه اجرت‌المثل یک ابتدا داریم و یک انتها، ابتدای زمان محاسبه اجرت‌المثل، تاریخ عقد ازدواج مندرج در سند رسمی ازدواج نیست، بلکه تاریخی است که زوجین زندگی مشترک را در زیر یک سقف با یکدیگر شروع کردند و انتهای تاریخ آن نیز زمان جدایی زوجین است؛ چه به‌صورت طلاق چه به‌صورت جدایی عاطفی و برگزیدن مسکن جداگانه از سوی هر یک از زوجین، حال اگر زوج به رحمت ایزدی رفته باشد، تاریخ محاسبه اجرت‌المثل برای زوجه از تاریخ شروع زندگی مشترک تا تاریخ فوت است و دستمزد آن تاریخ ملاک محاسبه است.

برای محاسبه اجرت المثل آیتم‌هایی را در نظر می‌گیریم که در آینده خواهیم گفت و بخش‌هایی از آن را قبلاً گفتیم و توانایی زوج در پرداخت این دستمزد شرط است به همین دلیل با توجه به تقسیمی که مرکز آمار در جامعه ما دارد سرپرست‌های خانواده را در ۴ فرض به حساب می‌آوریم از حیث اشتغال و درآمد:

- اول تجار، ملاکین و کارخانه‌داران، پیمانکاران بزرگ، بانکداران و پزشکان متخصص و سهام‌داران شرکت‌های بزرگ و صاحبان آزمایشگاه‌ها و صاحبان فروشگاه‌های زنجیره‌ای و امثالهم، یعنی مقیاس ما این افراد خواهند بود برای محاسبه.
 - دوم نمایندگان مجلس و وزراء و مدیران، وکلا، پزشکان عمومی، مهندسين و امثالهم
 - سوم کسبه عمده (بنکداران، صاحبان فروشگاه‌های بزرگ، داروخانه‌داران) و پزشکان فاقد مطب و امثالهم
 - چهارم کارمندان اعم از دولتی و بخش خصوصی، کارگران، کسبه جزء، بازنشستگان کشوری و لشکری و امثالهم
- این تقسیم‌بندی در محاسبه میزان اجرت المثل متعلقه به زوجه واجد اهمیت است، زیرا در تعیین اجرت زوجه توانایی زوج در استخدام یا عدم استخدام کدبانو برای خانه خود لحاظ می‌شود.
- با توجه به اینکه امور خانه نیازمند تخصص خاصی نیست و از امور فنی خاص به شمار نمی‌رود، میزان دستمزدی که برای زوجه تعیین می‌شود بر مبنای حداقل دستمزد تعیین شده توسط شورای عالی کار در هر سال می‌باشد.

در تعیین اجرت برای زوجه مواردی را در نظر می‌گیریم که از این قرار است:

۱. مسئولیت حفظ و حراست و انجام امور کلی منزل اعم از پخت‌وپز و شستشو و خیاطی و اتوکشی و رفت‌و‌روب و امثالهم
 ۲. حضانت و نگهداری و تربیت و پرورش فرزندان
 ۳. شیر دادن به اطفال که با شیر مادر تغذیه می‌شوند و یا با شیر خشک و به‌هر حال هر دو مورد عمل شیر دادن است و مستحق اجرت ولی در مورد اخیر ممکن است شوهر نیز به شیر دادن قیام کرده باشد که باید لحاظ گردد.
 ۴. دفعات اسباب‌کشی‌ها در طول زندگی مشترک و جابجایی در سطح شهر و یا از شهری به شهر دیگر
 ۵. معدل مساحت خانه‌هایی که خانواده در آن سکونت داشته‌اند و محل ارائه خدمات زوجه بوده است که ۷۰ مترمربع مساحت متعارف واحد مسکونی در شهرها است.
 ۶. پرستاری خاص از شوهر در منزل که مبتنی است بر بیماری که زوج را بستری نماید و نیازمند کمک و مساعدت زوجه و یا پرستاری و کمک در امر استحمام، قضای حاجت، حرکت و امثالهم باشد.
 ۷. نگهداری از پدر و مادر یا خواهر و برادر و فرزندان شوهر از همسر دیگر به همراه خانواده
 ۸. خرید مایحتاج روزانه منزل توسط زوجه و یا به اشتراک با زوج که در این صورت زوجه مستحق نصف اجرت این قسمت است؛ یعنی اگر زوجه به تنهایی هرروز برای خرید روزانه بیرون می‌رود اجرتی به آن تعلق می‌گیرد ولی اگر این خرید روزانه بعضاً توسط زوجه و بعضاً زوج انجام می‌شود در این صورت آیتمی که برای این محاسبه خواهیم کرد و درصد را نصف خواهیم کرد.
- اگر زوج هم‌زمان دارای دو همسر باشد باید ایامی که زوج در منزل آن دیگری است اجرت مورد مطالبه همسری که خواهان اجرت‌المثل است به همان نسبت کسر شود.

آرمان سنجش

اگر زوج در مأموریت‌های اداری به سر می‌برد و خانه و مؤونه و فرزندان را به زوجه سپرده است، به دلیل عدم حضور زوج استحقاق زوجه نقصان نمی‌یابد. چون باز به دستور و خواست زوج به ارائه خدمات و ترتیب زندگی او و فرزندان مشغول است.

اگر زوجه مدعی شود که شوهر اموری خارج از منزل از جمله امور مربوطه به حرفه خود را به او سپرده و به دستور او انجام داده است و یا به او برای نگهداری و رتق و فتق امور مالی و کالت داده است، این امر از مقوله اجرت‌المثل ایام زندگی مشترک زناشویی خارج است و زوجه می‌تواند از دادگاه عمومی بر اساس مفاد ماده ۳۳۶ قانون مدنی نه تبصره آن و نیز ماده ۶۷۶ قانون مدنی در باب نمایندگی و وکالت، حقوق خود را استیفاء نماید.

در محاسبه اجرت‌المثل زوجه، برای موارد پیش‌گفته، اموری که بر عهده زن در خانواده بوده است، ضرایبی به شرح آتی ملحوظ است که در ادامه بیان می‌گردد، این ضرایب بر اساس رقم صد برای کلیه موارد ۸ گانه فوق‌الذکر می‌باشد.

برای مسئولیت یا انجام امور خانه که مورد یک هست ضریب ما ۲۰٪ است،

برای نگهداری و حضانت فرزندان ضریب ۱۵٪ است، برای ۵ فرزند، یعنی اگر که فرزندان متعدد باشند تقسیم خواهد شد ضریب ۱۵ بر ۵ و بعد ضرب خواهد شد در تعداد فرزندان.

شیر دادن اطفال که ۱۵٪ ضریب دارد که به ترتیب حضانت و نگهداری عمل خواهد شد.

پرستاری خاص از شوهر در منزل که ۱۵٪ ضریب دارد.

نگهداری از پدر و مادر و یا خواهر و برادر یا فرزندان شوهر از همسر دیگر که ضریب ۱۵٪ دارد.

اسباب‌کشی که ضریب ۱۰٪ و برای ۵ نوبت اسباب‌کشی در طول زندگی زناشویی است حال اگر اسباب‌کشی کمتر از ۵ باشد باز ۱۰ تقسیم بر ۵ می‌شود و اگر زائد بر آن باشد باز ۱۰ تقسیم بر ۵ و ضرب در تعداد زائد خواهد شد.

مساحت منزل مسکونی خانواده که ضریب ۵٪ دارد با معدل ۷۰ درصد مساحت یعنی اگر خانه‌ای ۱۱۰ متری را اداره کرد، خانه ۵۰ متری و یا ۲۰۰ متر را اداره کرد باهم جمع می‌کنیم تقسیم می‌کنیم و متوسط حداقل ۷۰ را در نظر می‌گیریم اگر بیش از این بود ضریب ما دو برابر خواهد شد یا همان نسبت افزایش یا کاهش پیدا خواهد کرد.

خرید روزانه مایحتاج منزل که ضریب ۵٪ دارد که توضیح این داده شد.

این فروض در خصوص یک خانواده ۷ نفره است که شامل زن و شوهر و حداکثر ۵ فرزند می‌شود؛ بنابراین اگر حضانت و نگهداری و شیر دادن ۵ فرزند فرض شود، ۱۵٪ از کل اجرت مربوط به آن است و اگر از ۵ فرزند نگهداری و حضانت کند و در تربیت ایشان اهتمام نماید نیز ۱۵٪ از کل را دارد.

حال اگر فرزندان بیش از ۵ نفر باشند و یا کمتر از ۵ نفر باشند فرض ۱۵٪ بر ۵ تقسیم و بر تعداد ضرب و استحقاق زوجه معلوم می‌شود. فرض ما در مورد بند ۴، یعنی بیماری شوهر در طول دوران مورد مطالبه اجرت‌المثل نیز ۵ مورد است که کسر از آن و یا زائد بر آن به نحو پیش گفته محاسبه می‌شود. در مورد پدر، مادر، خواهر، برادر و فرزندان شوهر و نیز ایضاً اسباب‌کشی که آن هم ۵ نوبت است بر همین سیاق عمل می‌نماییم.

اما در مورد مساحت خانه، که در شهرهای بزرگ مساحت متعارف خانه یک آپارتمان ۷۰ مترمربعی است، اگر در طول زندگی مشترک، زوجین در خانه‌های متعدد با مساحت‌های مختلف زندگی کرده باشند، معدل مساحت‌های مذکور را گرفته و درصد معینه در این رابطه را به آن تخصیص می‌دهیم. اگر کسر از معیار داشته باشد به همان نسبت کسر و اگر زائد بر آن باشد به همان نسبت اضافه می‌شود.

پس محاسبه اجرت‌المثل با توجه به مطالب پیش گفته بر اساس جدول حداقل دستمزدهای تصویبی شورای عالی کار در سنوات ماضی که از سال ۱۳۳۸ شروع می‌شود و بر مبنای یک فرمول، محاسبه اجرت زوجه را تعیین می‌نماییم.

حداکثر دستمزد		حداقل دستمزد			تاریخ اجرا		ردیف
سالانه	ماهانه	سالانه	روزانه	ماهانه	لغایت	از	
جمع حقوق ماهیانه ندارد		۱/۱۱۶	۳۱	۹۳	۴۷	۳۸	۱
"		۲۱/۶۰۰	۶۰	۱/۸۰۰	۴۹	۴۸	۲
"		۲۵/۲۰۰	۷۰	۲/۱۰۰	۵۱	۵۰	۳
"		۲۵/۶۸۰	۸۸	۲/۶۴۰	۵۲	۵۲	۴
"		۳۷/۸۰۰	۱۰۵	۳/۱۵۰	۵۳	۵۳	۵
"		۴۷/۱۶۰	۱۳۱	۳/۹۳۰	۵۴	۵۴	۶
"		۵۴/۷۲۰	۱۵۲	۴/۵۶۰	۵۵	۵۵	۷
"		۶۴/۸۰۰	۱۸۰	۵/۴۰۰	۵۶	۵۶	۸
۴/۰۰۰	۱/۲۰۰/۰۰۰	۷۵/۶۰۰	۲۱۰	۶/۲۰۰	۵۷	۵۷	۹
۴/۰۰۰	۱/۲۰۰/۰۰۰	۲۰۴/۱۲۰	۵۶۷	۱۷/۰۱۰	۵۸	۵۸	۱۰

جدولی که می‌بینید جدول حداقل دستمزد که از سال ۱۳۳۸ شروع می‌شود و به تصویب شورای عالی رسیده، پس اگر ما پایین‌تر از سال ۱۳۳۸ هم داشتیم که بعید است که آن قدر زندگی طولانی داشته باشیم همان سال ۳۸ را محاسبه خواهیم کرد که ماهیانه ۹۳ ریال بوده، روزانه ۳۱ ریال و سالیانه را هم محاسبه کردیم که ۱/۱۱۶ ریال و همچنین حداقل دستمزد را در هر سال داریم تا می‌رسیم به سال ۹۵ که در حال حاضر ماهیانه ۸/۱۲۱/۶۵۰ ریال، روزانه ۲۷۰/۷۲۲ ریال و سالیانه ۹۷/۴۵۹/۸۰۰ ریال است.

حال اگر ما بخواهیم حساب بکنیم بر اساس ابتدا و انتها، فرض بکنیم خانمی در سال ۵۶ ازدواج کرده است ولی آمده در سال ۵۷ زندگی مشترک را شروع کرده پس این تاریخ عقد که در سال ۵۶ هست برای ما ملاک نیست، سال ۵۷ که سال شروع زندگی مشترک هست را لحاظ می‌کنیم. می‌آییم دستمزد سالیانه را که اینجا محاسبه شده ۷۵/۶۰۰ ریال است این را با الان که می‌خواهد مطالبه بکند و سال ۹۵ هست با رقم ۹۷/۴۵۹/۸۰۰ ریال جمع می‌کنیم تقسیم بر ۲ می‌کنیم متوسط را می‌گیریم آن را ضرب در ایام زندگی مشترک می‌کنیم که نه از سال ۵۶ که سال عقد بوده بلکه از سال ۵۷ شروع می‌شود، رقمی که به دست می‌آید مبنای ما خواهد بود در اخذ ضرایب.

این توضیح لازم است که کسر از سال اگر از ابتدای سال تا پایان شهریور باشد. محاسبه نمی‌شود و اگر از شهریور تا پایان سال باشد، یک سال لحاظ می‌گردد.

فرض کنید که شوهری در اردیبهشت سال ۹۵ دادخواست داده برای طلاق یا دادخواست داده برای مطالبه اجرت‌المثل در این صورت ما این را یک سال حساب نخواهیم کرد در شهریور محاسبه چون منتهی می‌شود به سال ۹۵ ولی اگر در نیمه دوم سال بود در این صورت محاسبه منتهی می‌شود به پایان سال ۹۵ یعنی در آن زمان اگر ۱۰ سال بوده، ۱۰ سال حساب می‌شود ولی اگر در نیمه دوم بود ۱۱ سال برای ایشان حساب خواهد شد. بفرض اینکه مبنای محاسبه ضرایب اجرت‌المثل، صد باشد درصدهای موردنظر پیش گفت را از آن استخراج می‌نماییم.

برای راحت‌تر توضیح دادن رقم را ۱۰۰ می‌گیریم:

۱۰ = ۱۰٪ رقم مبنای اجرت‌المثل

۱۵ = ۱۵٪ رقم مبنای اجرت‌المثل

۲۰ = ۲۰٪ رقم مبنای اجرت‌المثل

۵ = ۵٪ رقم مبنای اجرت‌المثل

حالا برای محاسبه اجرت‌المثل خانمی که ده سال زندگی کرده و ۲ فرزند دارد و مادر شوهر را نیز نگهداری می‌کند و فرزندان را شیر داده است و تربیت و نگهداری کرده است و ۵ بار در طول زندگی مشترک اسباب‌کشی نموده و خانه عوض کرده است و مساحت خانه‌ها ۶۰ و ۷۰ و ۸۰ مترمربع بوده است (که البته منزل اولیه زوجین در زمره اسباب‌کشی محسوب نمی‌شود) و خرید مایحتاج روزانه نیز بر عهده او بوده است و خدمتکاری نداشته است و تنها همسر زوج است محاسبه بدین شرح است؛

میانگین حداقل دستمزد سال شروع زندگی مشترک و سال مطالبه اجرت‌المثل برابر با ده است که ضربدر ده سال مسئولیت زندگی مشترک مبلغ مبنای محاسبه اجرت صد می‌شود.

از این رقم ضرایب استخراج می‌گردد که ارقام تعیین شده در هر مورد را باهم جمع می‌کنیم بدین توضیح:

در مورد مسئولیت خانه که ۲۰٪ بود استحقاق زوجه ۲۰ تومان شده

در مورد حضانت ۲ فرزند، ۱۵٪ که ما گرفتیم برای ۵ فرزند بود تقسیم بر ۵ می‌کنیم می‌شود ۳، ضربدر ۲ فرزندی که نگهداری می‌کنیم می‌شود ۶، پس استحقاق در این آیتم زوجه ۶ خواهد شد.

همین‌طور در مورد شیر دادن که محاسبه را ملاحظه می‌کنید.

نگهداری از مادر شوهر که یک نفر است و این ۱۵٪ برای ۵ مورد بوده، مادر شوهر، پدرشوهر، خواهرشوهر، برادرشوهر و فرزندان زوج پس این را هم به همان ترتیب تقسیم می‌کنیم و این رقمی که به دست آمده ۳ تومان می‌شود استحقاق زوجه.

خرید مایحتاج روزانه منزل هم ۵ تومان خواهد شد ما فرض می‌گیریم زن به‌تنهایی اینجا انجام داده اسباب‌کشی ۵ نوبت که فرض ۱۰٪ کامل را می‌گیرد و ۱۰ تومان می‌شود.

معدل مساحت منزل هم ۷۰ مترمربع می‌شود که در این صورت کامل آن ضریب را خواهد گرفت پس استحقاق کلی زوجه می‌شود ۵۵ تومان ولی در اینجا ما باید توانایی زوج را هم در پرداخت حساب بکنیم، تمام مردان توانایی پرداخت یکسان ندارند و توان استخدام یکسان فرد را هم برای امور زندگی ندارند.

حال اگر همسر این زن در دسته یک شاغلین قرار گیرد عیناً مبلغ تعیین‌شده در استحقاق اوست و اجرت‌المثل زوجه اگر در دسته دوم قرار گیرد یک‌چهارم مبلغ بابت توانایی کسر می‌شود و مابقی در استحقاق زوجه است $(55 \times \frac{1}{4} = 13.75)$

اگر در دسته سوم قرار گیرد یک‌سوم مبلغ بابت توانایی زوج کسر می‌شود و مابقی در استحقاق زوجه است

$$(55 \times \frac{1}{3} = 18.33)$$

و اگر در دسته چهارم قرار گیرد نصف مبلغ بابت توانایی کسر می‌شود و مابقی در استحقاق زوجه است

$$(55 \times \frac{1}{2} = 27.5)$$

اجرت زوجه در فرض اول با توجه به توانایی زوج مبلغ ۵۵ تومان است.

اجرت زوجه در فرض دوم پس از کسر توانایی زوج $(55 - 13.75 = 41.25)$ مبلغ ۴۱/۳ تومان است.

اجرت زوجه در فرض سوم پس از کسر توانایی زوج $(55 - 18.33 = 36.67)$ مبلغ ۳۶/۸ تومان است.

اجرت زوجه در فرض چهارم پس از کسر توانایی زوج $(55 - 27.5 = 27.5)$ مبلغ ۲۷/۵ تومان است.

که برای اظهارنظر قطعی ارقام کسری را گرد کرده فی‌المثل مبلغ ۴۱/۳ تومان را ۴۱/۵ تومان و ۳۶/۸ تومان را ۳۷ تومان اعلام می‌کنیم.

البته کارشناسان در طول مصاحبه با طرفین و مطالعه پرونده که انجام می‌دهد ممکن است به موارد خاص برخورد نماید که با توجه به تجربه و علمی که حاصل نموده است موارد مذکور را نیز در اظهارنظر لحاظ خواهد شد.

در فرمول تعیین‌شده نحوه محاسبه انجام‌یافته موضوع مفاد ماده ۵۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی نیز ملحوظ گردیده و در نتیجه اجرت تعیینی به رقم واقعی نزدیک‌تر است.

تذکر: نباید نحوه اظهار نظر جوری باشد که چه در مورد اجرت المثل، نفقه و در مورد سایر حقوق خانواده اعم از نفقه، نفقه زوجه و نفقه فرزندان که در واقع چوبی به دست یکی از افراد خانواده بدهیم علیه دیگران، پس باید ابتدا جوری رفتار بکند که حقوق خانواده محفوظ بماند و حقوق هر یک از افراد خانواده هم همچنین و تعصب در تعیین میزان مبلغی که باید تعیین بکنیم نداشته باشیم در تعیین اجرت المثل ما تابع نظر دادگاه هستیم باید در حدود زمانی که دادگاه صادر کرده عمل بکنیم باید حتماً با طرفین مصاحبه کنیم تا بتوانیم تاریخها را پیدا بکنیم، اگر ما مصاحبه نداشته باشیم و با احراز هویت این مصاحبه را انجام ندهیم ممکن است مشکلات بعدی ایجاد شود پس بهتر است که مصاحبه حضوری با طرفین داشته باشیم و حتی المقدور بتوانیم این مصاحبهها را مکتوب در اختیار داشته باشیم که بتوانیم در آینده به آنها رجوع بکنیم و استفاده بکنیم و همین طور مشکلات آتی برای کارشناسان ظهور نکند چون به هر حال هر کدام از طرفین کارشناسی ممکن است به نظر شما معترض باشند و اگر به نظری که دادید برایشان قابل قبول نباشد و نتوانند نظر را تغییر بدهند در اعتراض یا هر چیز دیگر ممکن است راه شکایت از شما را در پیش بگیرند پس اگر شما اظهارات آنها را مکتوب داشته باشید برای حفظ خودتان از گزندی که ممکن است از اطراف پرونده متوجه شما باشد خود را محفوظ نگهدارید.

آرمان سنجش